

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 16 octombrie 2015
(OR. en)

2013/0442 (COD)

PE-CONS 42/15

ENV 445
ENER 269
IND 110
TRANS 226
ENT 130
SAN 204
CODEC 972

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind
limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la
instalații medii de ardere

DIRECTIVA (UE) 2015/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din ...

**privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți
provenind de la instalații medii de ardere**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 451, 16.12.2014, p. 134.

² JO C 415, 20.11.2014, p. 23.

³ Poziția Parlamentului European din 7 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din

întrucât:

- (1) Prin Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹ („programul de acțiune”) se recunoaște că emisiile de poluanți în atmosferă au fost reduse în mod semnificativ în ultimele decenii, dar că, în același timp, nivelurile de poluare atmosferică reprezintă în continuare o problemă în multe părți ale Europei, iar cetățenii Uniunii continuă să fie expuși substanțelor poluante din atmosferă, ceea ce le poate afecta sănătatea și bunăstarea. În conformitate cu programul de acțiune, ecosistemele sunt afectate în continuare de depunerile excesive de azot și de sulf asociate emisiilor generate de transporturi, de practicile agricole nesustenabile și de producerea de energie electrică. În multe regiuni ale Uniunii, nivelurile de poluare a aerului încă depășesc limitele stabilite de Uniune și standardele Uniunii de calitate a aerului continuă să nu îndeplinească obiectivele stabilite de Organizația Mondială a Sănătății.
- (2) În vederea asigurării unui mediu sănătos pentru toți, programul de acțiune îndeamnă la completarea măsurilor locale cu politici adecvate, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii. Programul solicită, în special, consolidarea eforturilor în scopul armonizării complete cu legislația Uniunii privind calitatea aerului și definirea obiectivelor și a acțiunilor strategice pentru perioada ulterioară anului 2020.
- (3) Evaluările științifice arată că cetățenii Uniunii pierd, în medie, opt luni din viață din cauza poluării atmosferice.
- (4) Emisiile de poluanți provenite din arderea combustibilului în instalații medii de ardere nu sunt, în general, reglementate la nivelul Uniunii, deși acestea contribuie din ce în ce mai mult la poluarea atmosferică, în special din cauza unei creșteri a gradului de utilizare a biomasei drept combustibil, determinată de condițiile climatice și de politica energetică.

¹ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

- (5) Arderea combustibilului în anumite instalații și dispozitive mici de ardere este acoperită de măsurile de punere în aplicare menționate în Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. Sunt necesare urgent măsuri suplimentare în temeiul Directivei 2009/125/CE pentru a acoperi lacunele legislative rămase. Arderea combustibilului în instalațiile mari de ardere intră sub incidența Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului² din 7 ianuarie 2013, în timp ce Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului³ se aplică în continuare instalațiilor mari de ardere reglementate de articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2010/75/UE până la 31 decembrie 2015.
- (6) În raportul său adresat Parlamentului European și Consiliului la 17 mai 2013 Comisia a concluzionat referitor la reexaminările efectuate în temeiul articolului 30 alineatul (9) și al articolului 73 din Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale provenite de la unitățile de creștere intensivă a animalelor și de la instalațiile de ardere că pentru arderea combustibililor în instalații medii de ardere s-a demonstrat un potențial clar de reducere a emisiilor în atmosferă, în condiții eficiente din punct de vedere al costurilor.

¹ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

² Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (JO L 309, 27.11.2001, p. 1).

³ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- (7) Obligațiile internaționale ale Uniunii în ceea ce privește poluarea atmosferică, care au ca scop reducerea acidifierii, a eutrofizării, a nivelului de ozon troposferic și a emisiilor de pulberi în suspensie, sunt aprobate prin Protocolul de la Göteborg la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, care a fost modificat în 2012 pentru a consolida angajamentele de reducere existente pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, amoniac și compuși organici volatili și pentru a introduce noi angajamente de reducere a particulelor fine în suspensie (PM 2,5), care trebuie respectate începând din 2020.
- (8) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor din 18 decembrie 2013 intitulată „Programul Aer curat pentru Europa»” solicită măsuri pentru controlul emisiilor de substanțe poluante în atmosferă provenite de la instalațiile medii de ardere, completând astfel cadrul de reglementare a sectorului specific proceselor de ardere. Programul „Aer curat” completează agenda măsurilor de reducere a poluării pentru 2020 care a fost stabilită în Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 21 septembrie 2005 intitulată „Strategia tematică privind poluarea atmosferică” și dezvoltă obiectivele de reducere a impactului pentru perioada până în 2030. Pentru realizarea tuturor acestor obiective strategice ar trebui să se stabilească o agendă de reglementare care să includă măsurile de control al emisiilor provenite de la instalațiile medii de ardere.
- (9) Instalațiile medii de ardere ar trebui construite și exploatate astfel încât să promoveze eficiența energetică. Aceste considerații, precum și considerațiile de ordin economic, posibilitățile tehnice și ciclul de viață al instalațiilor medii de ardere ar trebui luate în considerare în mod special atunci când se realizează modernizări ale instalațiilor medii de ardere sau se adoptă decizii privind investiții majore.

- (10) Pentru a garanta faptul că exploatarea unei instalații medii de ardere nu duce la o deteriorare a calității aerului, măsurile luate pentru a limita emisiile de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi în atmosferă nu ar trebui să ducă la creșterea emisiilor altor poluanți, precum monoxidul de carbon.
- (11) Instalațiile medii de ardere care respectă deja cerințele minime valabile în Uniune, cum ar fi instalațiile în care se aplică regula de agregare în conformitate cu Capitolul III din Directiva 2010/75/UE sau instalațiile de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor solide sau lichide și deci aflate sub incidența capitolului IV din directiva respectivă, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (12) Alte instalații medii de ardere ar trebui, de asemenea, să fie excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, pe baza caracteristicilor tehnice sau a utilizării lor în anumite activități.
- (13) Dat fiind faptul că atât instalațiile medii de ardere care ard combustibili de rafinărie individual sau împreună cu alți combustibili pentru producerea de energie în cadrul rafinăriilor de țiței și gaz, cât și cazanele de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei fac obiectul unor niveluri de emisii asociate cu cele mai bune tehnici disponibile (BAT) prevăzute în concluziile BAT stabilite deja prin Directiva 2010/75/UE, prezenta directivă nu ar trebui să se aplice acestor instalații.

- (14) Prezenta directivă ar trebui să se aplice instalațiilor de ardere, inclusiv în cazul unei combinații formate din două sau mai multe instalații medii de ardere noi, cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică de 50 MW. Instalațiile de ardere individuale cu o putere termică instalată mai mică de 1 MW nu ar trebui să fie luate în considerare pentru calcularea puterii termice instalate totale a unei combinații de instalații de ardere. Pentru a se evita o lacună de reglementare, prezenta directivă ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul unei combinații formate din instalații medii de ardere noi în cazul în care puterea termică instalată totală este egală cu sau mai mare de 50 MW, fără a aduce atingere capitolului III din Directiva 2010/75/UE.
- (15) Pentru a asigura controlul emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi în atmosferă, fiecare instalație medie de ardere ar trebui să funcționeze numai dacă i-a fost acordată o autorizație sau a fost înregistrată de autoritatea competentă, pe baza informațiilor transmise de operator.
- (16) În scopul controlării emisiilor în atmosferă provenite de la instalațiile medii de ardere, valorile-limită de emisie și cerințele de monitorizare ar trebui să fie stabilite prin prezenta directivă.
- (17) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa II nu ar trebui să se aplice instalațiilor medii de ardere din Insulele Canare, departamentele franceze de peste mări, Azore și Madeira, având în vedere problemele de ordin tehnic și logistic care există din cauza caracterului izolat al amplasamentului acestor instalații. Respectivetele state membre ar trebui să stabilească valori-limită de emisie pentru aceste instalații în vederea reducerii emisiilor lor în atmosferă și a riscurilor potențiale pentru sănătatea umană și pentru mediu.

- (18) Pentru a acorda instalațiilor medii de ardere existente suficient timp de adaptare din punct de vedere tehnic la cerințele prezentei directive, valorile-limită de emisie ar trebui să se aplice instalațiilor respective după scurgerea unei perioade stabilite de la data aplicării prezentei directive.
- (19) Pentru a ține cont de anumite circumstanțe specifice în care aplicarea valorilor-limită de emisie ar conduce la costuri disproporționat de mari față de beneficiile aduse mediului, statele membre ar trebui să fie în măsură să exoneraze instalațiile medii de ardere utilizate în cazuri de urgență și exploatate pe perioade limitate de timp de la respectarea valorilor-limită stabilite în prezenta directivă.
- (20) Având în vedere constrângerile legate de infrastructură cu care se confruntă instalațiile medii de ardere care fac parte din sisteme izolate mici (SIS) sau din microsisteme izolate (MIS), și necesitatea de facilita interconectarea lor, ar trebui să se acorde acestor instalații mai mult timp pentru a se adapta valorilor-limită de emisie stabilite în prezenta directivă.
- (21) Având în vedere beneficiile globale ale încălzirii centralizate, care contribuie la reducerea utilizării interne a combustibililor ce provoacă un nivel înalt de poluare atmosferică și la îmbunătățirea eficienței energetice și reducerea emisiilor de CO₂, ar trebui să se ofere statelor membre posibilitatea de a acorda mai mult timp instalațiilor medii de ardere existente care furnizează o cantitate substanțială din producția utilă de energie termică unei rețele publice de încălzire centralizată pentru a se adapta la valorile-limită de emisie stabilite în prezenta directivă.
- (22) Având în vedere investițiile recente în instalațiile pe bază de biomasă în scopul măririi utilizării energiei regenerabile și care au condus deja la reducerea emisiilor de poluanți, precum și pentru a ține cont de ciclurile de investiții aferente, ar trebui să se ofere statelor membre posibilitatea de a acorda mai mult timp unor astfel de instalații pentru a se adapta la valorile-limită de emisie stabilite în prezenta directivă.

- (23) Având în vedere rolul esențial al stațiilor de compresoare de gaz pentru fiabilitatea și siguranța exploatării rețelelor naționale de transport al gazului și constrângerile specifice legate de modernizarea acestora, ar trebui să se ofere statelor membre posibilitatea de a acorda mai mult timp instalațiilor medii de ardere care utilizează aceste stații pentru a se adapta la valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot stabilite în prezenta directivă.
- (24) În conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte. De exemplu, astfel de măsuri ar putea fi necesare în zonele în care nu se respectă valorile-limită de calitate a aerului. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să evalueze dacă este necesară aplicarea unor valori-limită de emisie mai stricte decât cerințele stabilite în prezenta directivă, în cadrul stabilirii planurilor privind calitatea aerului în temeiul Directivei 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹. Evaluările realizate ar trebui să ia în considerare rezultatele schimbului de informații cu privire la cea mai bună performanță de reducere a emisiilor care se poate obține cu cele mai bune tehnologii disponibile și emergente. Comisia ar trebui să organizeze schimbul de astfel de informații cu statele membre, industriile interesate, inclusiv operatorii și furnizorii de tehnologie, precum și cu organizațiile neguvernamentale, inclusiv cele care promovează protecția mediului.
- (25) Statele membre ar trebui să garanteze că, în cazul nerespectării prezentei directive, operatorul unei instalații medii de ardere ia măsurile necesare. Statele membre ar trebui să stabilească un sistem prin care să verifice respectarea de către instalațiile medii de ardere a dispozițiilor prezentei directive.

¹ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, 11.6.2008, p. 1).

- (26) În vederea asigurării punerii în aplicare și respectării efective a prezentei directive, inspecțiile ar trebui, atunci când este posibil, să fie coordonate cu alte inspecții necesare în temeiul altor dispoziții legislative ale Uniunii, după caz.
- (27) Dispozițiile prezentei directive privind accesul la informațiile legate de punerea sa în aplicare ar trebui aplicate astfel încât să se asigure respectarea deplină a Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹.
- (28) Pentru a limita sarcina care revine întreprinderilor mici și mijlocii care operează instalații medii de ardere, obligațiile administrative impuse operatorilor referitoare la furnizarea de informații, monitorizare și raportare ar trebui să fie proporționale, să evite suprapunerile și să permită, în același timp, autorității competente verificarea efectivă a respectării directivei.
- (29) Pentru a asigura consistența și coerența informațiilor furnizate de statele membre referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive și pentru a promova schimbul de informații între statele membre și Comisie, Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, ar trebui să elaboreze un instrument electronic de raportare, care să fie la dispoziția statelor membre și pentru uz intern, în vederea întocmirii raportărilor naționale și a gestionării datelor.
- (30) Comisia ar trebui să evalueze necesitatea de a modifica valorile-limită de emisie prevăzute în anexa II pentru instalațiile medii de ardere noi, pe baza tehnologiilor de ultimă generație. În acest context, Comisia ar trebui să examineze, de asemenea, necesitatea unor valori-limită specifice de emisie pentru alți poluanți, cum ar fi monoxidul de carbon și eventuale standarde minime de eficiență energetică.

¹ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

- (31) În vederea adaptării la progresul tehnico-științific, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adaptarea dispozițiilor privind evaluarea respectării valorilor-limită de emisie prevăzute în anexa III partea 2 punctul 2. Este deosebit de important ca, în timpul activităților pregătitoare, Comisia să realizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (32) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive și pentru a simplifica și raționaliza obligațiile de raportare ale statele membre, ar trebui conferite Comisiei competențe de punere în aplicare în ceea ce privește specificațiile privind formatele tehnice pentru raportare. Respectivetele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (33) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea calității mediului și a sănătății umane, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (34) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”). În special, prezenta directivă urmărește să asigure aplicarea articolului 37 din Cartă, referitor la protecția mediului.
- (35) În conformitate cu declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere pe care le-au adoptat cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește normele de control al emisiilor în atmosferă de dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x) și pulberi provenite de la instalațiile medii de ardere, și astfel să conducă la reducerea emisiilor în atmosferă și a riscurilor potențiale pentru sănătatea umană și pentru mediu, reprezentate de aceste emisii.

Prezenta directivă instituie, de asemenea, norme pentru monitorizarea emisiilor de monoxid de carbon (CO).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică instalațiilor de ardere cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică de 50 MW („instalații medii de ardere”), indiferent de tipul de combustibil utilizat.
- (2) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, în cazul unei combinații formate din instalații medii de ardere noi în temeiul articolului 4, inclusiv unei combinații având puterea termică instalată totală a mai mare sau egală cu 50 MW, cu excepția cazului în care această combinație formează o instalație de ardere care intră sub incidența capitolului III din Directiva 2010/75/UE.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică:
 - (a) instalațiilor de ardere care intră sub incidența capitolului III sau IV din Directiva 2010/75/UE;

- (b) instalațiilor de ardere care intră sub incidența Directivei 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹;
- (c) instalațiilor de ardere din exploatațiile agricole cu o putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 5 MW, care utilizează drept combustibil exclusiv gunoi de grajd neprelucrat provenit de la păsări de curte, astfel cum se menționează la articolul 9 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului²;
- (d) instalațiilor de ardere care utilizează produse gazoase de ardere pentru încălzire directă, uscarea obiectelor ori a materialelor sau orice alt tratament aplicat acestora;
- (e) instalațiilor de ardere care utilizează produse gazoase de ardere pentru încălzirea directă cu gaz folosită pentru încălzirea unor spații interioare în scopul îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;
- (f) instalațiilor de post-ardere care sunt proiectate pentru purificarea prin ardere a gazelor reziduale din procesele industriale și care nu funcționează ca instalații de ardere independente;

¹ Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră (JO L 59, 27.2.1998, p. 1).

² Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulamentul privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).

- (g) oricărui dispozitiv tehnic utilizat la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
 - (h) turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz și diesel folosite pe platformele maritime;
 - (i) instalațiilor pentru regenerarea catalizatorilor de cracare catalitică;
 - (j) instalațiilor pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
 - (k) reactoarelor utilizate în industria chimică;
 - (l) cuptoarelor de cocs;
 - (m) cauperelor;
 - (n) crematoriilor;
 - (o) instalațiilor de ardere care ard combustibili de rafinărie, individual sau împreună cu alți combustibili, pentru producerea de energie în cadrul rafinăriilor de țiței și gaz;
 - (p) cazanelor de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei.
- (4) Prezenta directivă nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau activităților de testare ce vizează instalațiile medii de ardere. Statele membre pot stabili condiții specifice pentru aplicarea prezentului alineat.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „emisie” înseamnă evacuarea în atmosferă a substanțelor dintr-o instalație de ardere;
2. „valoare-limită de emisie” înseamnă cantitatea permisă dintr-o substanță conținută în gazele reziduale provenite de la o instalație de ardere care poate fi evacuată în atmosferă într-un anumit interval de timp;
3. „oxizi de azot” (NO_x) înseamnă oxid de azot și dioxid de azot, exprimați ca dioxid de azot (NO_2);
4. „pulberi” înseamnă particule, de orice formă, structură sau densitate, dispersate în faza gazoasă în condițiile punctului de eșantionare, care pot fi colectate prin filtrare în condițiile specificate după eșantionarea reprezentativă a gazului care urmează să fie analizat și care rămân în amonte de filtru și pe filtru după uscare în condiții specificate;
5. „instalație de ardere” înseamnă orice dispozitiv tehnic în care combustibilii sunt oxidați pentru a se folosi energia termică astfel generată;
6. „instalație de ardere existentă” înseamnă o instalație de ardere pusă în funcțiune înainte de ...⁺ sau pentru care s-a acordat o autorizație înainte de ...⁺⁺ în temeiul legislației naționale, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până cel târziu la ...⁺;

⁺ JO: a se introduce data: un an de la data transpunerii prezentei directive.

⁺⁺ JO: a se introduce data transpunerii prezentei directive.

7. „instalație de ardere nouă” înseamnă o instalație de ardere alta decât o instalație de ardere existentă;
8. „motor” înseamnă un motor cu gaz, un motor diesel sau un motor cu combustibil dual;
9. „motor cu gaz” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Otto și utilizează aprinderea cu scânteie pentru arderea combustibilului;
10. „motor diesel” înseamnă un motor cu ardere internă care funcționează conform ciclului Diesel și care utilizează aprinderea prin compresie pentru arderea combustibilului;
11. „motor cu combustibil dual” înseamnă un motor cu ardere internă care utilizează aprinderea prin compresie și funcționează conform ciclului Diesel pentru arderea combustibililor lichizi și conform ciclului Otto pentru arderea combustibililor gazoși;
12. „turbină cu gaz” înseamnă orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, fiind alcătuită, în principal, dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină; definiția include atât turbinele cu gaz cu ciclu deschis și cu ciclu combinat, cât și turbinele cu gaz care funcționează în regim de cogenerare, toate funcționând cu sau fără ardere suplimentară;

13. „sistem izolat mic” (SIS) înseamnă un sistem izolat mic astfel cum este definit la punctul 26 de la articolul 2 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹;
14. „microsistem izolat” (MIS) înseamnă un microsistem izolat astfel cum este definit la punctul 27 de la articolul 2 din Directiva 2009/72/CE;
15. „combustibil” înseamnă orice material combustibil solid, lichid sau gazos;
16. „combustibil de rafinărie” înseamnă orice material combustibil solid, lichid sau gazos provenit din etapele de distilare și de conversie ale rafinării țițeiului, inclusiv gaz de rafinărie, gaz de sinteză, uleiuri de rafinărie și cocs de petrol;
17. „deșeu” înseamnă orice deșeu astfel cum este definit la punctul 1 de la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului²;

¹ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

² Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

18. „biomasă” înseamnă oricare dintre categoriile următoarele:
- (a) produsele de natură vegetală provenite din agricultură sau activități forestiere, care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului său energetic;
 - (b) următoarele deșeuri:
 - (i) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;
 - (ii) deșeuri vegetale din industria alimentară, dacă se valorifică energia termică generată;
 - (iii) deșeuri vegetale fibroase provenite din producția de celuloză primară și din producția de hârtie din celuloză, în cazul în care sunt coincinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată;
 - (iv) deșeuri de plută;
 - (v) deșeuri lemnoase, cu excepția deșeurilor lemnoase care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți pentru lemn sau al acoperirii, care includ, în special, deșeurile lemnoase provenite din construcții și demolări;

19. „motorină” înseamnă:
- (a) orice combustibil lichid derivat din petrol care se încadrează la codurile NC 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 sau 2710 20 19; sau
 - (b) orice combustibil lichid derivat din petrol, din care mai puțin de 65 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 250 °C și din care cel puțin 85 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 350 °C prin metoda ASTM D86;
20. „gaz natural” înseamnă metan produs natural cu un conținut maxim de 20 % (în funcție de volum) de materie inertă și alți compuși.
21. „păcură grea” înseamnă:
- (a) orice combustibil lichid derivat din petrol care se încadrează la codurile NC 2710 19 51 - 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 sau 2710 20 39; sau
 - (b) orice combustibil lichid derivat din petrol, altul decât motorina definită la punctul 19, care, din cauza limitelor de distilare, se încadrează în categoria păcurii grele destinate utilizării drept combustibil și din care mai puțin de 65 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 250 °C prin metoda ASTM D86. Dacă distilarea nu poate fi determinată prin metoda ASTM D86, produsul derivat din petrol intră în categoria păcurii grele;

22. „ore de funcționare” înseamnă timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire;
23. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației de ardere sau, dacă acest lucru se specifică în dreptul intern, căreia i s-a delegat o putere economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;
24. „zonă” înseamnă o parte a teritoriului unui stat membru delimitată de acesta în scopul evaluării și gestionării calității aerului, astfel cum se prevede în Directiva 2008/50/CE.

Articolul 4

Agregarea

O combinație formată din două sau mai multe instalații medii de ardere noi se consideră drept o singură instalație medie de ardere în sensul prezentei directive, iar puterea termică instalată a acestora se însumează în scopul calculării puterii termice instalate totale a instalației, în cazul în care:

- gazele reziduale ale acestor instalații medii de ardere sunt evacuate printr-un coș comun; sau
- luând în considerare factorii tehnici și economici, în accepțiunea autorității competente, gazele reziduale ale acestor instalații medii de ardere ar putea fi evacuate printr-un coș comun.

Articolul 5
Autorizațiile și înregistrarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că nicio instalație medie de ardere nouă nu este exploatată fără o autorizație sau fără a fi înregistrată.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că de la 1 ianuarie 2024, nicio instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW nu este exploatată fără o autorizație sau fără a fi înregistrată.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că de la 1 ianuarie 2029, nicio instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată mai mică sau egală cu 5 MW nu este exploatată fără o autorizație sau fără a fi înregistrată.

- (3) Statele membre specifică procedura de autorizare sau înregistrare în ceea ce privește instalațiile medii de ardere. Procedurile respective includ cel puțin obligația operatorului de a informa autoritatea competentă cu privire la exploatarea sau intenția de exploatare a unei instalații medii de ardere și de a furniza cel puțin informațiile enumerate în anexa I.
- (4) Autoritatea competentă înregistrează instalația medie de ardere sau demarează procedura de acordare a unei autorizații pentru aceasta, în termen de o lună de la furnizarea de către operator a informațiilor prevăzute la alineatul (3). Autoritatea competentă informează operatorul cu privire la respectiva înregistrare sau demararea procedurii de acordare a unei autorizații.

- (5) Autoritatea competentă trebuie să dețină un registru cu informații privind fiecare instalație medie de ardere, conținând informațiile enumerate în anexa I, precum și orice informație obținută în temeiul articolului 9. Instalațiile medii de ardere existente ar trebui incluse în registru de la data înregistrării sau de la data de la care au primit autorizația în conformitate cu prezenta directivă. Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informațiile conținute în registru, inclusiv prin intermediul internetului, în conformitate cu Directiva 2003/4/CE.
- (6) Fără a aduce atingere obligației ca instalațiile medii de ardere să dețină o autorizație sau să fie înregistrate, statele membre pot include cerințe pentru anumite categorii de instalații medii de ardere în cadrul unor norme generale obligatorii. În cazul adoptării unor norme generale obligatorii, autorizația sau înregistrarea poate include o simplă trimitere la acestea.
- (7) Pentru instalațiile medii de ardere care fac parte dintr-o instalație reglementată de capitolul II din Directiva 2010/75/UE, cerințele prevăzute de prezentul articol se consideră a fi îndeplinite prin respectarea directivei menționate.
- (8) Orice autorizație acordată sau înregistrare efectuată în conformitate cu altă legislație națională sau cu legislația Uniunii poate fi combinată cu autorizația sau înregistrarea prevăzute la alineatul (1) pentru a constitui o autorizație sau înregistrare unică, cu condiția ca respectiva autorizație sau înregistrare unică să conțină informațiile necesare în temeiul prezentului articol.

Articolul 6

Valorile-limită de emisie

- (1) Fără a aduce atingere capitolului II din Directiva 2010/75/UE, dacă este cazul, valorile-limită de emisie stabilite în anexa II la prezenta directivă se aplică instalațiilor medii de ardere.

Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa II nu se aplică instalațiilor medii de ardere din Insulele Canare, departamentele franceze de peste mări Azore și Madeira. Statele membre în cauză stabilesc valorile-limită de emisie pentru instalațiile respective pentru a reduce emisiile în atmosferă și riscurile potențiale pentru sănătatea umană și mediu.

- (2) De la 1 ianuarie 2025, emisiile în atmosferă de SO₂, NO_x și pulberi provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în tabelele 2 și 3 din partea 1 din anexa II.

De la 1 ianuarie 2030 emisiile în atmosferă de SO₂, NO_x și pulberi provenite de la o instalație medie de ardere existentă cu o putere termică instalată de 5 MW sau mai mică nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în tabelele 1 și 3 din partea 1 din anexa II.

- (3) Statele membre pot exonera de obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în tabelele 1, 2 și 3 din partea 1 din anexa II instalațiile medii de ardere existente care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an, calculate ca medie ponderată pe o perioadă de cinci ani.

Statele membre pot extinde limita prevăzută la primul paragraf până la 1 000 de ore de funcționare în următoarele situații de urgență sau împrejurări extraordinare:

- pentru producția de energie de rezervă pe anumite insule, în cazul unei întreruperi a sursei principale de energie de pe o insulă;
- pentru instalațiile medii de ardere utilizate pentru producerea de energie termică în cazul unor condiții meteorologice cu temperaturi excepțional de scăzute.

În toate situațiile prevăzute la prezentul alineat, se aplică o valoare-limită de emisie pentru pulberi de 200 mg/Nm^3 pentru instalațiile care ard combustibili solizi.

- (4) De la 1 ianuarie 2030, instalațiile medii de ardere existente care fac parte din SIS sau MIS respectă valorile-limită de emisie prevăzute în tabelele 1, 2 și 3 din anexa II partea 1.
- (5) Până la 1 ianuarie 2030, statele membre pot exonera instalațiile medii de ardere existente cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW de obligația de a respecta valorile-limită de emisie, prevăzute în anexa II, cu condiția ca cel puțin 50 % din producția de energie termică utilă a instalației, ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, să fie distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de termoficare. În situația unei astfel de exonerări, valorile-limită de emisie stabilite de autoritatea competentă nu depășesc 100 mg/Nm^3 pentru SO_2 și 150 mg/Nm^3 pentru pulberi.

Până la 1 ianuarie 2030, statele membre pot exonera instalațiile medii de ardere care folosesc biomasa solidă drept combustibil principal, situate în zone în care potrivit evaluărilor făcute în concordanță cu Directiva 2008/50/CE, este asigurată conformitatea cu valorile limită impuse de directiva respectivă, de obligația de a respecta valorile-limită de emisie pentru pulberi stabilite în anexa II la prezenta directivă. În situația unei astfel de exonerări, valorile-limită de emisie stabilite de autoritatea competentă nu depășesc 150 mg/Nm^3 în cazul pulberilor.

În orice caz, autoritatea competentă se asigură că nu se produce nicio poluare semnificativă și că se obține un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

- (6) Până la 1 ianuarie 2030, statele membre pot exonera instalațiile medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW, folosite pentru a alimenta stațiile de comprimare a gazelor naturale necesare pentru a asigura siguranța și securitatea unui sistem național de transport al gazelor naturale, de obligația de a respecta valorile-limită de emisie de NO_x prevăzute în tabelul 3 din partea 1 a anexei II.
- (7) Începând cu ...⁺, emisiile în atmosferă de SO_2 , NO_x și pulberi provenite de la o instalație medie de ardere nouă nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în partea 2 din anexa II.
- (8) Statele membre pot exonera de obligația de a respecta valorile-limită de emisie stabilite în partea 2 din anexa II instalațiile medii de ardere noi care nu funcționează mai mult de 500 de ore pe an, calculate ca medie ponderată pe o perioadă de trei ani. În situația unei astfel de exonerări, se aplică o valoare-limită de emisie pentru pulberi de 100 mg/Nm^3 pentru instalațiile care ard combustibili solizi.
- (9) În zonele sau în părți ale zonelor în care nu se respectă valorile-limită privind calitatea aerului prevăzute în Directiva 2008/50/CE, statele membre evaluează necesitatea de a aplica, pentru fiecare instalație medie de ardere din aceste zone sau părți ale acestor zone, valori-limită de emisie mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă, în cadrul planurilor de dezvoltare a calității aerului prevăzute la articolul 23 din Directiva 2008/50/CE, ținând cont de rezultatul schimbului de informații prevăzut la alineatul (10) din prezentul articol, cu condiția ca aplicarea unor asemenea valori-limită de emisie să contribuie efectiv la o îmbunătățire sesizabilă a calității aerului.

⁺ JO: a se introduce data: 12 luni de la data transunerii prezentei directive.

- (10) Comisia organizează un schimb de informații cu statele membre, industriile vizate și organizațiile neguvernamentale în legătură cu nivelurile de emisii care pot fi obținute prin utilizarea celor mai bune tehnologii disponibile și a tehnologiilor emergente și costurile aferente acestora.

Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații.

- (11) Autoritatea competentă poate acorda o derogare, pentru o perioadă de maximum șase luni, de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (7) pentru SO₂, pentru o instalație medie de ardere care utilizează, în mod normal, combustibil cu conținut scăzut de sulf, în cazurile în care operatorul nu poate să respecte valorile-limită de emisie respective din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut scăzut de sulf, ca urmare a unei penurii grave.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf, în termen de o lună de la acordarea acesteia.

- (12) Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (7) în cazurile în care o instalație medie de ardere care utilizează numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, din acest motiv, ar trebui să fie dotată cu un echipament secundar de reducere a emisiilor. Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu poate depăși zece zile, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că se justifică o perioadă mai îndelungată.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf, în termen de o lună de la acordarea acesteia.

- (13) În cazul în care o instalație medie de ardere utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, valoarea-limită de emisie pentru fiecare poluant se calculează prin:
- (a) adoptarea valorii-limită de emisie relevantă pentru fiecare combustibil, astfel cum este stabilită în anexa II;
 - (b) determinarea valorii-limită de emisie ponderată în funcție de combustibil, care se obține prin înmulțirea valorii-limită de emisie individuale menționată la litera (a) cu puterea termică pentru fiecare combustibil în parte, produsul înmulțirii fiind împărțit la suma puterilor termice produse de toți combustibilii; și
 - (c) agregarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de combustibil.

Articolul 7

Obligațiile operatorului

- (1) Statele membre se asigură că operatorii monitorizează emisiile în condiții conforme cel puțin cu partea 1 a anexei III.
- (2) Pentru instalațiile medii de ardere care utilizează mai multe tipuri de combustibil, emisiile se monitorizează în timpul arderii unui combustibil sau a unei combinații de combustibili care ar putea conduce la cel mai înalt nivel al emisiilor și în cursul unei perioade care reprezintă condiții normale de funcționare.
- (3) Operatorul prelucrează toate rezultatele monitorizării și păstrează o evidență a acestora astfel încât să permită verificarea respectării valorilor-limită de emisie în conformitate cu normele stabilite în partea 2 a anexei III.

- (4) Pentru instalațiile medii de ardere care utilizează echipamente secundare de reducere a emisiilor în vederea respectării valorilor-limită de emisie, operatorul trebuie să păstreze o evidență a înregistrărilor sau a informațiilor, care atestă funcționarea efectivă continuă a acestor echipamente.
- (5) Operatorul unei instalații medii de ardere trebuie să dețină următoarele documente:
- (a) autorizația sau dovada înregistrării la autoritatea competentă și, după caz, versiunea actualizată a acesteia și informațiile conexe;
 - (b) rezultatele monitorizării și informațiile menționate la alineatele (3) și (4);
 - (c) dacă este cazul, o evidență a orelor de funcționare menționate la articolul 6 alineatul (3) și la articolul 6 alineatul (8);
 - (d) o evidență a tipului și a cantității de combustibili utilizați în cadrul instalației și a oricărei funcționări defectuoase sau defecțiuni a echipamentului secundar de reducere a emisiilor;
 - (e) o evidență a evenimentelor de neconformare și măsurile luate, astfel cum se menționează la alineatul (7);

Datele și informațiile menționate la primul paragraf literele (b) - (e) se păstrează pe o perioadă de cel puțin șase ani.

- (6) La cererea acesteia și fără întârzieri nejustificate, operatorul pune la dispoziția autorității competente datele și informațiile enumerate la alineatul (5). Autoritatea competentă poate face o asemenea cerere pentru a verifica conformitatea cu cerințele prezentei directive. Autoritatea competentă poate face o cerere în acest sens dacă un reprezentant al publicului solicită accesul la datele sau informațiile enumerate la alineatul (5).
- (7) În caz de nerespectare a valorilor-limită de emisie stabilite în anexa II, operatorul ia măsurile necesare pentru a asigura restabilirea conformității în cel mai scurt timp posibil, fără a aduce atingere măsurilor necesare în conformitate cu articolul 8. Statele membre stabilesc normele aferente tipului, frecvenței și formatului informațiilor referitoare la evenimentele de neconformare pe care operatorii trebuie să le transmită către autoritatea competentă.
- (8) Operatorii acordă autorității competente toată asistența necesară pentru a-i permite acesteia să efectueze orice fel de inspecții și vizite la fața locului, să preleveze probe și să obțină orice informație necesară pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din prezenta directivă.
- (9) Operatorii trebuie să asigure desfășurarea în cel mai scurt timp posibil a operațiunilor de pornire și oprire a instalației medii de ardere.

Articolul 8

Verificarea conformității

- (1) Statele membre se asigură că valorile validate de emisie, monitorizate în conformitate cu anexa III, nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa II.

- (2) Pe baza inspecțiilor de mediu sau a altor măsuri, statele membre instituie un sistem eficace pentru a verifica respectarea cerințelor din prezenta directivă.
- (3) În caz de neconformitate, în plus față de măsurile luate de operator în temeiul articolului 7 alineatul (7), statele membre se asigură că autoritatea competentă solicită operatorului să ia orice măsuri pe care autoritatea competentă le consideră necesare pentru a asigura restabilirea neîntârziată a conformității.

În cazul în care neconformitatea duce la o degradare semnificativă a calității aerului din zonă, funcționarea instalației medii de ardere se suspendă până la restabilirea conformității.

Articolul 9

Modificări ale instalațiilor medii de ardere

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul informează autoritatea competentă, fără întârziere, cu privire la orice modificare planificată la instalația medie de ardere care ar afecta valorile-limită de emisie aplicabile.

Autoritatea competentă actualizează autorizația sau înregistrarea, după caz.

Articolul 10

Autoritățile competente

Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 11

Raportarea

- (1) Statele membre, până la 1 octombrie 2026 și 1 octombrie 2031 prezintă Comisiei un raport conținând informații calitative și cantitative privind implementarea prezentei directive, cu privire la orice măsuri luate pentru a verifica funcționarea instalațiilor medii de ardere în conformitate cu prezenta directivă și cu privire la orice sancțiuni aplicate pentru a asigura respectarea acesteia.

Primul raport menționat la primul paragraf cuprinde o estimare a emisiilor anuale totale de SO₂, NO_x și pulberi provenite de la instalații medii de ardere, grupate în funcție de tipul de instalație, tipul de combustibil și de clasa de capacitate.

- (2) Statele membre prezintă, de asemenea, Comisiei un raport, până la 1 ianuarie 2021, conținând o estimare a emisiilor totale anuale de CO și orice informații disponibile privind concentrarea emisiilor de CO provenite de la instalațiile medii de ardere, grupate în funcție de tipul de combustibil și de clasa de capacitate.
- (3) În vederea raportării prevăzute la alineatele (1) și (2), Comisia pune la dispoziția statelor membre un instrument electronic de raportare.

Comisia specifică, prin acte de punere în aplicare, formatele tehnice de raportare pentru a simplifica și a raționaliza obligațiile de raportare pentru statele membre în ceea ce privește informațiile prevăzute la prezentul articol alineatele (1) și (2). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15.

- (4) În termen de douăsprezece luni de la primirea rapoartelor de la statele membre, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și luând în considerare informațiile puse la dispoziție în conformitate cu articolul 6 alineatele (11) și (12), Comisia prezintă un raport de sinteză Parlamentului European și Consiliului.
- (5) La îndeplinirea îndatoririlor care îi revin în temeiul alineatelor (3) și (4), Comisia este sprijinită de Agenția Europeană de Mediu.

Articolul 12

Revizuirea

- (1) Până la 1 ianuarie 2020, Comisia analizează progresele înregistrate în materie de eficiență energetică a instalațiilor medii de ardere și evaluează avantajele stabilirii unor standarde minime de eficiență energetică în concordanță cu cele mai bune tehnici disponibile.
- (2) Până la 1 ianuarie 2023, Comisia evaluează necesitatea revizuirii dispozițiilor privind instalațiile care fac parte din SIS/MIS, precum și a părții 2 din anexa II, pe baza celor mai avansate tehnologii.

Cu prilejul acestei revizuri, Comisia evaluează, de asemenea, dacă pentru anumite tipuri sau pentru toate tipurile de instalații medii de ardere este necesar să se reglementeze emisiile de CO.

Ulterior, se va face o revizuire la fiecare zece ani care va cuprinde o evaluare a oportunității fixării unor limite mai stricte de emisie, mai ales pentru instalațiile medii de ardere noi.

- (3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la rezultatele revizuirilor prevăzute la alineatele (1) și (2,) însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 13

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14 în vederea adaptării punctului 2 din partea 2 a anexei III la progresul tehnico-științific.

Articolul 14

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ...⁺. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește în mod tacit, pentru perioade identice ca durată, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

⁺ JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentei directive.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare face să înceteze delegarea de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea niciunui act delegat deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentul European și Consiliul.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 15

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 75 alineatul (1) din Directiva 2010/75/UE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 16

Sanctiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică respectivele dispoziții Comisiei până cel târziu la ...⁺ și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară care le afectează.

Articolul 17

Transpunerea

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei directive până la ...⁺⁺. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale.

Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

⁺ JO: a se introduce data transpunerii prezentei directive.

⁺⁺ JO: a se introduce data: doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

- (2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Informații pe care operatorul trebuie să le furnizeze autorității competente

1. Puterea termică instalată (MW) a instalației medii de ardere;
2. Tipul instalației medii de ardere (motor diesel, turbină cu gaz, motor alimentat cu combustibil dual, alt tip de motor sau alt tip de instalație medie de ardere);
3. Tipul și proporția combustibililor utilizați în funcție de categoriile de combustibil stabilite în anexa II;
4. Data punerii în funcțiune a instalației medii de ardere sau, atunci când nu se cunoaște data exactă de punere în funcțiune, o dovadă a faptului că instalația a fost pusă în funcțiune înainte de ...⁺;
5. Sectorul de activitate al instalației medii de ardere sau al structurii în care aceasta funcționează (cod CAEN);
6. Numărul de ore de funcționare anuale preconizat pentru instalația medie de ardere și încărcarea medie în regim de utilizare;
7. În cazul în care se aplică opțiunea exonerării în temeiul articolului 6 alineatul (3) sau articolului 6 alineatul (8), o declarație semnată de către operator că instalația medie de ardere nu va opera mai mult decât numărul de ore prevăzute la alineatele menționate;
8. Denumirea și sediul social al operatorului și, în cazul instalațiilor medii de ardere staționare, adresa unde se află instalația.

⁺ JO: a se introduce data: 12 luni de la data transpunerii prezentei directive.

ANEXA II

Valorile-limită de emisie menționate la articolul 6

Toate valorile-limită de emisie prevăzute în prezenta anexă sunt definite la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standardizat de O₂ de 6 % în cazul instalațiilor medii de ardere care utilizează combustibili solizi, 3 % în cazul instalațiilor medii de ardere, altele decât motoare și turbine cu gaz, care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul motoarelor și turbinelor cu gaz.

PARTEA 1

Valorile-limită de emisie pentru instalațiile medii de ardere existente

Tabelul 1

Valorile-limită de emisie (mg/Nm^3) pentru instalațiile medii de ardere existente, cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW, altele decât motoare și turbine cu gaz

Substanța poluantă	Biomasă solidă	Alți combustibili solizi	Motorină	Combustibili lichizi, alții decât motorina	Gaze naturale	Combustibili gazoși, alții decât gazele naturale
SO ₂	200 ⁽¹⁾⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Pulberi	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Valoarea nu se aplică în cazul instalațiilor care ard exclusiv biomasă solidă lemnoasă.

⁽²⁾ 300 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor care ard paie.

⁽³⁾ 400 mg/Nm^3 în cazul gazelor cu putere calorică redusă provenite de la cuptoarele de cocs în industria siderurgică.

Tabelul 2

Valorile-limită de emisie (mg/Nm^3) pentru instalațiile medii de ardere existente cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW, altele decât motoare și turbine cu gaz

Substanța poluantă	Biomasă solidă	Alți combustibili solizi	Motorină	Combustibili lichizi, alții decât motorina	Gaze naturale	Combustibili gazoși, alții decât gazele naturale
SO ₂	200 ⁽¹⁾⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Pulberi	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Valoarea nu se aplică în cazul instalațiilor care ard exclusiv biomasă solidă lemnoasă.

⁽²⁾ 300 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor care ard paie.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 20 MW.

⁽⁴⁾ Până la 1 ianuarie 2030, 850 mg/Nm^3 pentru instalațiile cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 20 MW care utilizează păcură grea.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm^3 pentru gazele cu putere calorică redusă provenite de la cuptoarele de cocs și 200 mg/Nm^3 în cazul gazelor cu putere calorică redusă provenite de la furnale în industria siderurgică.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm^3 în cazul biogazului.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 20 MW.

Tabelul 3

Valorile-limită de emisie (mg/Nm^3) pentru motoare și turbine cu gaz existente

Substanța poluantă	Tipul instalației medii de ardere	Motorină	Combustibili lichizi, alții decât motorina	Gaze naturale	Combustibili gazoși, alții decât gazele naturale
SO ₂	Motoare și turbine cu gaz	–	120	–	15 ⁽¹⁾⁽²⁾
NO _x	Motoare	190 ⁽³⁾⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Turbine cu gaz ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Pulberi	Motoare și turbine cu gaz	–	10 ⁽⁸⁾	–	–

(1) 60 mg/Nm^3 în cazul biogazului.

(2) 130 mg/Nm^3 pentru gazele de cocs cu putere calorică redusă și 65 mg/Nm^3 în cazul gazelor cu putere calorică redusă provenite de la furnale în industria siderurgică.

(3) 1 850 mg/Nm^3 , în următoarele cazuri:

(i) pentru motoare diesel a căror construcție a început înainte de 18 mai 2006;

(ii) pentru motoare alimentate cu combustibil dual în modul de funcționare cu combustibil lichid.

(4) 250 mg/Nm^3 în cazul motoarelor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW.

(5) 250 mg/Nm^3 în cazul motoarelor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW; 225 mg/Nm^3 în cazul motoarelor cu o putere termică instalată mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 20 MW.

(6) 380 mg/Nm^3 pentru motoare alimentate cu combustibil dual în modul de funcționare cu combustibil gazos.

(7) Valorile-limită de emisie se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

(8) 20 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 20 MW.

PARTEA 2

Valorile-limită de emisie pentru instalațiile medii de ardere noi

Tabelul 1

Valorile-limită de emisie (mg/Nm^3) pentru instalații medii de ardere noi, altele decât motoare și turbine cu gaz

Substanța poluantă	Biomasă solidă	Alți combustibili solizi	Motorină	Combustibili lichizi, alții decât motorina	Gaze naturale	Combustibili gazoși, alții decât gazele naturale
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Pulberi	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Valoarea nu se aplică în cazul instalațiilor care ard exclusiv biomasă solidă lemnoasă.

⁽²⁾ Până la 1 ianuarie 2025, 1 700 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor care fac parte din (SIS) sau (MIS).

⁽³⁾ 400 mg/Nm^3 pentru gazele cu putere calorică redusă provenite de la cuptoarele de cocs și 200 mg/Nm^3 în cazul gazelor cu putere calorică redusă provenite de la furnale în industria siderurgică.

⁽⁴⁾ 100 mg/Nm^3 în cazul biogazului.

⁽⁵⁾ 500 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW.

⁽⁶⁾ Până la 1 ianuarie 2025, 450 mg/Nm^3 atunci când ard păcură grea care conține între 0,2 % și 0,3 % N și 360 mg/Nm^3 atunci când ard păcură grea care conține mai puțin de 0,2 % N în cazul instalațiilor care fac parte din SIS și MIS.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW; 30 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare de 5 MW și mai mică sau egală cu 20 MW.

⁽⁸⁾ 50 mg/Nm^3 în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW.

Tabelul 2

Valori-limită de emisie (mg/Nm³) pentru motoare și turbine cu gaz noi

Substanța poluantă	Tipul instalației medii de ardere	Motorină	Combustibili lichizi, alții decât motorina	Gaze naturale	Combustibili gazoși, alții decât gazele naturale
SO ₂	Motoare și turbine cu gaz	–	120 ⁽¹⁾	–	15 ⁽²⁾
NO _x	Motoare ⁽³⁾⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Turbine cu gaz ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Pulberi	Motoare și turbine cu gaz	–	10 ⁽¹⁰⁾⁽¹¹⁾	–	–

(1) Până la 1 ianuarie 2025, 590 mg/Nm³ pentru motoarele diesel care fac parte din SIS sau MIS.

(2) 40 mg/Nm³ în cazul biogazului.

(3) Motoarele care funcționează între 500 și 1 500 de ore pe an pot fi scutite de respectarea acelor valori-limită de emisie dacă se aplică măsuri primare pentru a limita emisiile de NO_x și pentru a respecta valorile-limită de emisie prevăzute în nota de subsol (4).

(4) Până la 1 ianuarie 2025, în SIS și MIS, 1 850 mg/Nm³ pentru motoarele alimentate cu combustibil dual în modul de funcționare cu combustibil lichid și 380 mg/Nm³ în modul de funcționare cu gaz; 1 300 mg/Nm³ pentru motoarele cu motorină cu ≤ 1 200 rpm cu putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 20 MW și 1 850 mg/Nm³ pentru motoarele cu motorină cu putere termică instalată totală mai mare de 20 MW; 750 mg/Nm³ pentru motoarele diesel cu > 1 200 rpm.

(5) 225 mg/Nm³ pentru motoare alimentate cu combustibil dual în modul de funcționare cu combustibil lichid.

(6) 225 mg/Nm³ pentru motoare diesel cu o putere termică instalată totală mai mică sau egală cu 20 MW cu ≤ 1 200 rpm.

(7) 190 mg/Nm³ pentru motoare alimentate cu combustibil dual în modul de funcționare cu combustibil gazos.

(8) Aceste valori-limită de emisie se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

(9) Până la 1 ianuarie 2025, 550 mg/Nm³ pentru instalații care fac parte din SIS sau MIS.

(10) Până la 1 ianuarie 2025, 75 mg/Nm³ pentru motoarele diesel care fac parte din SIS sau MIS.

(11) 20 mg/Nm³ în cazul instalațiilor cu o putere termică instalată totală mai mare sau egală cu 1 MW și mai mică sau egală cu 5 MW.

ANEXA III

Monitorizarea emisiilor și evaluarea conformării

PARTEA 1

Monitorizarea emisiilor de către operator

1. Sunt necesare măsurători periodice cel puțin:
 - la fiecare trei ani pentru instalațiile medii de ardere cu o putere termică instalată egală cu sau mai mare de 1 MW și mai mică sau egală cu 20 MW;
 - anual pentru instalațiile medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare de 20 MW.

2. Ca alternativă la frecvențele menționate la punctul 1, în cazul instalațiilor medii de ardere care intră sub incidența articolului 6 alineatul (3) sau a articolului 6 alineatul (8), pot fi solicitate măsurători periodice cel puțin de fiecare dată după ce a trecut următorul număr de ore de funcționare:
- de trei ori numărul mediei maxime a orelor de funcționare anuale, aplicabile în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) sau cu articolul 6 alineatul (8), în cazul instalațiilor medii de ardere cu o putere termică instalată egală cu sau mai mare de 1 MW și mai mică sau egală cu 20 MW;
 - numărul mediei maxime a orelor de funcționare anuale, aplicabile în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) sau cu articolul 6 alineatul (8), în cazul instalațiilor medii de ardere cu o putere termică instalată mai mare de 20 MW.
- Frecvența măsurărilor periodice nu poate fi în niciun caz mai mică de o dată la cinci ani.
3. Măsurătorile sunt necesare numai pentru:
- (a) poluanții pentru care în prezenta directivă se prevede o valoare-limită de emisie pentru instalația în cauză;
 - (b) CO pentru toate instalațiile.
4. Primele măsurători se efectuează în termen de patru luni de la autorizarea sau înregistrarea instalației sau de la data începerii funcționării, oricare dintre acestea este mai recentă.

5. Ca alternativă la măsurătorile menționate la punctele 1, 2 și 3 litera (a), în ceea ce privește SO₂, se pot utiliza alte proceduri, verificate și aprobate de către autoritatea competentă, pentru a stabili emisiile de SO₂.
6. Ca alternativă la măsurătorile periodice menționate la punctul 1, statele membre pot solicita efectuarea de măsurători continue.

În cazul în care se efectuează măsurători continue, sistemele automatizate de măsurare se supun verificării prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință cel puțin o dată pe an, iar operatorul informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele acestor verificări.

7. Eșantionarea și analiza substanțelor poluante și măsurarea parametrilor de proces, precum și orice alternativă utilizată, astfel cum se menționează la punctul 5 și la punctul 6, se bazează pe metode care permit rezultate fiabile, reprezentative și comparabile. Se presupune că metodele conforme cu standardele EN armonizate îndeplinesc această cerință. Pe durata fiecărei măsurători, instalația este operată în condiții stabile, la o încărcare uniformă reprezentativă. În acest context, perioadele de pornire și de oprire nu sunt luate în calcul.

PARTEA 2

Evaluarea conformării

1. În cazul în care se efectuează măsurători periodice, se consideră că valorile-limită de emisie menționate la articolul 6 sunt respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau de alte proceduri definite și determinate în conformitate cu normele stabilite de autoritățile competente nu depășesc valoarea-limită de emisie relevantă.
2. În cazul în care se efectuează măsurători continue, respectarea valorilor-limită de emisie menționate la articolul 6 se evaluează astfel cum este stabilit la punctul 1 din partea 4 a anexei V la Directiva 2010/75/UE.

Valorile medii validate se determină în conformitate cu punctele 9 și 10 din partea 3 a anexei V la Directiva 2010/75/UE.

3. În scopul calculării valorilor medii de emisie nu se iau în considerare valorile măsurate în cursul perioadelor prevăzute la articolul 6 alineatul (11) și la articolul 6 alineatul (12), precum și în cursul perioadelor de pornire și de oprire.
